

мръсны грѣхове, да са причастиме съ тѣлото и кръвта Христова: но който нѣма чисто сърце и не е приготвенъ съ покаяніе и исповѣданіе, той да не приближава до тая страшна тайна: защото самъ себе си изгара, както ясно дѣла апостолъ Павелъ, който са причащава недостоевъ „аъ на себе си приклика.“ А който са причащава достоенъ той си освещава и дѣлата и тѣлото, както рекалъ самъ Христосъ: който са причащава достойно, той въ мене живѣе и азъ въ него. Емъ же слава во вѣки, аминъ. —

ВЪ НАВЕЧЕРІЕТО.

НА РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО.

Се дѣва во чревѣ прииметь,
и родить сына и нарекутъ
его Еммануиль. Благослови
отче!

Благочестивы христїяны, днесъ праведный Іосифъ сѣмнително гледа онова, което бѣше пророкввано предъ толко години, иска да постигне онова, което бѣше утаенно и отъ ангелытѣ, сѣмнаваса за онаа утренняя зора, сватата дѣва Марїа, която бѣше посвата отъ ангелытѣ, за което го увѣрва ангелъ кожїй, както ще чете отъ Евангелїето сега.

Отъ Матѳеа зачало в.

Іисъсъ христовото рожденїе бѣше така: Като была окръчена за Іосифа неговата майка Марїа, додѣ не бѣхъ са събрали, станала Марїа непуздна отъ сватаго дѣха. А Іосифъ който бѣше человекъ праведенъ, не искаше да а обличи, но намысли да а распяди тайно отъ кжцата си. И тѣй като намыслиа, авилъ мѣ са на сынъ Ангелъ кожїй, и мѣ рекалъ: Іосифе сыне Давидовъ, не бойса, да не испядишъ Марїа жената си: защото онова шото е въ нея, то е отъ сватаго дѣха. Та ще роди сынъ и ты ще мѣ наречешъ името Іисъсъ: защото той ще спасе своитѣ хора отъ тѣхныхъ грѣхъ. И това сичкото стана, за да са испзани онова, което бѣше рекалъ Богъ чрезъ пророцытѣ, ето дѣва ще зачне, и ще роди сынъ, и ще мѣ нарежтъ името Еммануилъ (съ насъ е Богъ). Тогава Іосифъ като стана отъ сынъ,